

Alsumpskog

Definition.

Sumpskog som till 50 % av grundytan domineras av klibbal eller gråal. Med sumpskog avses den skog som faller inom den gängse definitionen: "Sumpskog innefattar all trädbärande mark med minst 30 % krontäckning, där träden i moget stadium har en medelhöjd på minst 3 m, på fuktig eller blöt mark och där täckningsgraden, på fuktig mark, av befintligt fält- eller bottenskikt till minst 50 % utgörs av hydrofila arter." Beståndet är alltid uppkommet genom naturlig föryngring och grundvattnet när normalt strax under, upp till eller över markytan.

Kännetecken.

Stillastående och syrefattiga vattenförhållanden med ibland vegetationslösa ytor är typiskt för många alsumpskogar. Alsumpskogar som ligger vid sjöar och åar har genom fluktuationer i vattennivån ofta ett mindre stillastående tillstånd. Denna nyckelbiotop har ofta väl utbildade socklar som härrör från ett flertal trädgenerationer och träden växer gärna bukettformat på socklarna. Dock kan biotopen längre tillbaka ha varit föremål för upprepade avverkningar genom så kallat skottskogsbruk. Hydrologin är vanligtvis intakt eller att befintlig dränering har liten påverkan. Biotopen har vanligtvis inte varit föremål för skogliga åtgärder de senaste decennierna, självgallringen är påtaglig och inslaget av död ved är ibland stort.

Signalarter.

Rankstarr, skärmstarr, missne, gullpudra, blåmossa, rörsvepemossa, terpentimossa, skogshakmossa, bågpraktmossa, havstulpanlav, glansfläck, hållav, rostfläck, kornig nållav, alflugsvamp, alsopp, scharlakansröd vårskål, lilanopping, grön jordtunga. Se också boken Signalarter, sid. 48–49 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Alskog, alkärr, skottskog, stubbskottäng.